

Sygn. akt II KK 316/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **D. E. P.**

skazanej z art. 296 § 3 w zw. z art. 296 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 września 2019 r.,

wniosku obrońców skazanej

o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 22 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 marca 2016 r., sygn. akt XVIII K (...)

postanowił:

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 marca 2016 r., sygn. akt XVIII K (...).

UZASADNIENIE

W kasacji obrońców skazanej zawarto również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego przez tę skargę orzeczenia. W jego uzasadnieniu wskazano, że przemawia za nim ranga i charakter postawionych w kasacji zarzutów, które już przy wstępnej ocenie wskazują na oczywistą ich zasadność, co w przypadku wykonania prawomocnie orzeczonej kary prowadzić może do poważnych i nieodwracalnych skutków dla skazanej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie przesądzając na tym etapie trafności zarzutów kasacyjnych, wskazać trzeba, że podstawą decyzji Sądu Najwyższego był szczególny układ procesowy, jaki zaistniał w niniejszej sprawie, a które to okoliczności sygnalizowane były już w kasacji obrońców, choć nie w samym uzasadnieniu przedmiotowego wniosku.

Zauważyć bowiem trzeba, że wyrokiem z dnia 7 marca 2016 r., sygn. akt XVIII K (...), Sąd Okręgowy w W. uznał D. P. za winną czynu z art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. i wymierzył jej za to karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt I wyroku), od czynu z pkt 2 aktu oskarżenia uniewinnił (pkt II wyroku), a nadto uznał ją za winną czynu z pkt 3 aktu oskarżenia, który zakwalifikowano z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i wymierzył jej za to karę roku pozbawienia wolności (pkt III wyroku), jako karę łączną wymierzył zaś oskarżonej karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt IV wyroku). Orzekając po raz pierwszy jako Sąd odwoławczy, Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 27 lipca 2017 r., sygn. akt II AKa (...), obniżył orzeczoną w pkt IV wyroku Sądu Okręgowego karę łączną pozbawienia wolności za czyny z pkt I oraz pkt III wyroku Sądu Okręgowego do 2 lat. Następnie Sąd Najwyższy, wyrokiem z dnia 23 maja 2018 r., II KK 17/18, uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) w części utrzymującej w mocy pkt I i pkt V wyroku Sądu I instancji i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu, oddalając w pozostałym zakresie wniesione kasacje jako oczywiście bezzasadne.

Sąd Apelacyjny w (...), przy ponownym rozpoznaniu sprawy w uchylonym zakresie, wyrokiem z dnia 22 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji w zaskarżonej części w zakresie punktu I i V wyroku.

Naprowadzone tu okoliczności wskazują, że – wobec braku orzeczenia kary łącznej przez Sąd Apelacyjny w (...) ponownie rozpoznający sprawę - dojść może do sytuacji, iż wobec skazanej wprowadzone do odrębnego wykonania zostaną: kara 2 lat pozbawienia wolności (wymierzona za czyn przypisany w pkt I wyroku Sądu Okręgowego) oraz kara roku pozbawienia wolności (z pkt III wyroku Sądu Okręgowego), pomimo tego, że Sąd Apelacyjny pierwotnie orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat, zaś kasacje skutkujące wydaniem

orzeczenia przez Sąd Najwyższy w sprawie II KK 17/18, wniesione zostały na korzyść skazanej.

Tym samym przed rozpoznaniem kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) rozpoznającego ponownie sprawę może dojść do poniesienia przez skazaną dolegliwości, której nie powinna ponieść, co rodzić może dla niej poważne i nieodwracalne skutki. Dlatego też Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

I.n